

Molėtų krašto laikraštis

LEIDŽIAMAS NUO 1951 M. KOVO 21 D.

www.vilnis.lt

vilnis

2019 m. spalio 25 d., penktadienis Nr. 82 (8254)

Kaina - 0,50 Eur

Regionų seniūnų sambūrį dėl paties teiktų įstatymo pataisų Seimo narys P. Čimbaras iškeitė į balsavimą Seime

Antradienį Alantos technologijos ir verslo mokykloje įvyko Panevėžio ir Utenos regionų seniūnų sueiga, kurią organizavo Lietuvos savivaldybių seniūnų asociacija. Į Alaną susirinkus 80 – iai seniūnų iš Panevėžio ir Utenos regionų, pagrindinis sueigos klausimas – siūlomos įstatymų pataisos, kurios įteisintų tiesioginius seniūnų rinkimus. Tokių pataisų autorius - mūsų rajonui Seime atstovaujantis parlamentaras Petras Čimbaras, ne kartą viešai pasisakęs apie būtinybę seniūnus rinkti tiesiogiai. Kadangi siūlymas dėl įstatymų pakeitimų užregistruotas Seime, pati seniūnų asociacija ėmėsi iniciatyvos organizuoti susitikimus su pataisų autoriumi, kad būtų išgirsti atsakymai į dabar seniūnais dirbančių žmonių klausimus. Bet seniūnų noras gyvai susitikime išgirsti įstatymų pataisų kūrėją, koks tiesioginių seniūnų rinkimų idėjos tikslas, kokie tam būtų kuriami pamatai, koks būtų pereinamasis laikotarpis ir galų gale, kaip tam reikėtų ruoštis, nebuvo išgirsti. Parlamentaras pasisakė apie susitikimą neatvyko. Ir nereikia būti labai įžvalgiu, kad suprastumei tokio seniūnų sambūrio ignoravimo priežastį – Seime tądien vyko antrasis balsavimas dėl pasitikėjimo jo pirmininku Viktoru Prans-

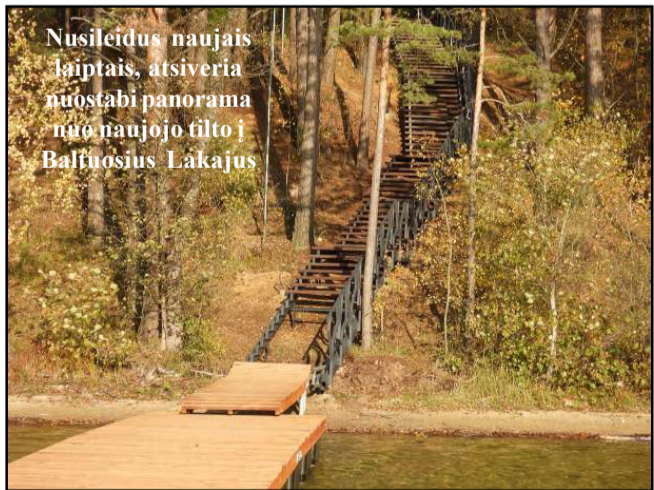
kiečiu. Jeigu pirmą kartą mums atstovaujantis politikas P. Čimbaras balsavo „kojomis“, kaip ir visa jo frakcija, palikusi posėdžių salę ir nedalyvavusi balsavime, tai antrąjį – pavyzdinčiai pareiškė savo nuomonę. Tuo tarpu dviejų regionų seniūnų sueiga, kuri organizuota ne savaitę, kaip, pavyzdžiui, minėtas balsavimas Seime, beje, neatnešęs valdančiajai daugumai norimo rezultato, o daugiau nei mėnesį, skirta būtų susitikimui su tiesiogiai jų darbą paliesiančios pertvarkos iniciatoriumi, kuris tiesioginių seniūnų rinkimų būtinybę bei siekiamybę ir savo rinkiminėje kampanijoje ne kartą akcentavo, P. Čimbaro nesulaukė...

Sueigoje, be seniūnų, dalyvavo ir minėtų regionų savivaldos vadovai – administracijų direktoriai, jų pavaduotojai, Mykolo Romerio universiteto profesorius Saulius Nefas, Lietuvos vietos bendruomenių organizacijų sąjungos vadovas Ramūnas Navickas, Lietuvos savivaldybių seniūnų asociacijos vadovas Kęstutis Vilkauskas ir kt. Visus sambūrio dalyvius, atvykusius į Molėtų kraštą, linkėdamas konstruktyvios diskusijos, sveikino Molėtų rajono meras Saulius Jauneika. Po to apie galimybes seniūnus rinkti tiesiogiai

(Nukelta į 3 psl.)

Tvarkoma Mindūnų apžvalgos bokšto infrastruktūra

Kaip jau esame rašę, Mindūnų (Labanoro) apžvalgos bokšto prieigose prasidėjo infrastruktūros įrengimo darbai. Priminsime, kad finansavimo sutartis buvo pasirašyta gerokai anksčiau, bet Molėtų rajono savivaldybės administracijai įvertinus, kad vasarą vykstantys darbai viename iš labiausiai lankomų rajono turistinių objektų sumažintų turistų srautus ir smulkiojo verslo gaunamas pajamas, šio projekto

Nusileidus naujais laiptais, atsiveria nuostabi panorama nuo naujojo tilto į Balfuosius Lākajus

rangos darbų vykdymas atidėtas rudeniui. Apžvalgos bokšto prieigose apsilankius praėjusią savaitę, prie bokšto jau buvo galima pastebėti dviejų pavėsinių, stalų, suolų ir ki-

(Nukelta į 5 psl.)

BRANGIAI SUPERKAME OBUOLIUS. Didesnį kiekį pasimame iš vietos. Tel. 8656 91370

ISSN 1648-4096

Šnieriškėlių kaime ekshumuoti vokiečių kario palaikai

Miglė PAŠKEVIČIENĖ

VŠĮ Kultūros Vertybių Globos Tarnyba, užsiimanti palaikų ekshumavimu, gavo pranešimą apie Čiulėnų seniūnijos Šnieriškėlių kaime esančią vokiečių karininko kapavietę. Priminsime, kad 1996 metais Lietuvos ir Vokietijos vyriausybės pasirašė sutartį dėl Pirmajame ir Antrajame pasauliniuose karuose žuvusių vokiečių kapų priežiūros, karių palaikų ekshumacijos ir perlaidojimo. Pagal sutartį karo metu žuvusiųjų vokiečių palaikų ekshumacija atliekama Vokietijos pusės paskirtomis pajėgomis ir lėšomis. Lietuvoje Vokietijos ir mūsų vyriausybės pasirašytos sutarties įgyvendinimu rūpinasi jau minėta Kultūros vertybių globos tarnyba. Jų užduotis – surasti ir išskelti netinkamose vietose palaidotus karius. Archeologinius kasinėjimus tenka atlikti laukuose, pamiškėse,

brūzgynuose ir kitose dažnai tik vietiniams žinomose apleistose vietovėse. Apie kiekvieno karo metu žuvusio vokiečio perlaidojimą surašomas protokolas, kuriame nurodoma buvusi ir nauja palaidojimo vieta, asmens duomenys, jei palaikai identi-

fikuoti, įrašas identifikaciniame ženkle arba kiti požymiai, galintys padėti atpažinti kareivį.

Praėjusio šeštadienio rytmetį į Šnieriškėlių kaimą ekshumacijos darbų vykdyti atvyko archeologė Ingrida (Nukelta į 2 psl.)

Alytus priminė mūsiškę istoriją ir privertė susimąstyti

Praėjusią savaitę kilęs ir vis dar apie save dūmais ir kai kur liepsnomis primenantis gaisras Alytuje, padangų perdirbimo įmonėje, kur dirbo gausios ugniagesių pajėgos, priminė ir prieš tryliką metų rugsėjį mūsų miestą tvindžiusius nuo degančių padangų dūmus. Miesto centre degė metalinis angras su padangomis, gaisrą gesino net keliolika ugniagesių ekipažų iš Molėtų, Utenos, Ukmergės ir Širvintų rajonų. Ugnis sunaikino pastatą buvusią padangų montavimo įrangą, apie 3 tūkst. dėvėtų padangų bei sugadino šimtus ratlankių, tuomet kalbėta, jog nuostoliai apie 1 mln. litų. Anuometinio mūsiškio su dabartiniu Alytuje gaisru mastais lyginti negalima, čia degė ir, matyt, tebesimilksta keli tūkstančiai kvadratinį metrų patalpų su padangomis. Tačiau galime lyginti ugniagesių darbu, technika, požiūriu į tokį gaisrą ir... pamokas. Beje, atrodo, kad ir priežastys gali būti analogiškos. Molėtuose tuomet įtartas padegimas, nesikratoma analogiškos versijos ir pas dūkus. Molėtų ugniagesiai tuomet tvirtino, jog tais metais tai buvęs didžiausias rajone gaisras, nors prieš metus ši negailestinga stichija siaubė rajono medžio apdirbimo įmonėse, o Alytus iš viso neatsimena panašios nelaimės savo mastais. Yra dar vienas bendrumas – sandėliai su padangomis, gausybe jų, mieste, kur gyventojų ir paties gyvenimo koncentracija.

Užsiliepsnojus sandėliui su pa-

(Nukelta į 2 psl.)

Neblaivus „medkirtys“ mieste su „Audi“ nusitaikė į liepą

Šeši automobilių vairuotojai praėjusią savaitę kvietė pareigūnus registruodami eismo įvykius, kuriuos sukėlė laukiniai gyvūnai. Giedraičių, Joniškių ir Inturkės s. keliuose bei du kartus magistraliniame kelyje Vilnius – Utena eismo įvykius sukėlė stirnos. O magistraliniu keliu važiuojantis mikroautobuso vairuotojui teko patirti akistatą su briedžiu. Vingiutame krašto kelyje Molėtai – Pabradė automobilio „Opel Zafira“ nesuvaldė bei nuvažiavo nuo kelio 1943 metais gimęs vyriškis. Eismo įvykiu metu žmonės nenukentėjo, buvo apgadinatas automobilis. Dėl eismo įvykio Molėtuose mieste Vilniaus gatvėje pradėtas ikiteisminis tyrimas – mat jo vairuotojui nustatytas girtumas. Avarija, kurios metu Vilniaus gatvėje į liepą (priešais turgelį Amatų gatvėje) rėžėsi automobilis „Audi A3“, įvyko penktadienio naktį, apie 23 val. Automobilio nesuvaldė ir saugaus greičio nepasirinko 23 metų vyras, kuriam pareigūnai nustatė 1,85 prom. girtumą. Eismo įvykiu metu žmonės nenukentėjo, vairuotojas

atsidūrė areštinėje Utenoje. Be šio incidento, per savaitę buvo pradėti dar septyni ikiteisminiai tyrimai – vienas jų dėl neblaivaus mopedo vairuotojo, sulaikyto Girsteitiškyje ir „pripūtusio“ 1,80 prom. Ikteisminis tyrimas pradėtas dėl pusamžio vyro mirties, trys – dėl smurto artimoje aplinkoje, vienas – dėl įtariamo smurto prieš kūdikį... Vis daugėja pranešimų apie vagystes iš sodybų, priklausančių kitų miestų gyventojams ir atsiduriančių ilgaparščių dėmesio centre. Šeštadienį vilnietė, atvykusi į sodybą Inturkės s., rado išdaužtus namo, klėties langus, o namuose pasigedo televizoriaus. Nuostoliai įvertinti 230 eurų. Į pagalbą pareigūnus socialinė darbuotoja kvietė tam, kad būtų patikrintas molėtiškės blaivumas, kadangi socialinei darbuotojai besilankant jos namuose, kilo įtarimas, kad moteris neblaivi. Moteriai nustatytas 2,07 prom. girtumas. Nuolatinę policijos pareigūnų kvietėją iš Toliajų kaimo galima pavadinti nežiniuku, nes vy-

(Nukelta į 3 psl.)

2019 m. spalio 31 d. 12 val. Šermute, adresu Panevėžio ApLinkelio 5, Šilagalio k. organizuojamas nemokamas seminaras subjektams, siekiantiems gauti ES paramą pagal Lietuvos 2014-2020 m. KP priemones:

- Parama ekonominės veiklos pradžia kaimo vietovėse, parama - iki 17220 Eur.

- Parama investicijoms, skirtoms ekonominės veiklos kūrimui ir plėtrai, parama – iki 200 000 Eur.

Tel. pasiteiravimui – 8626 99979

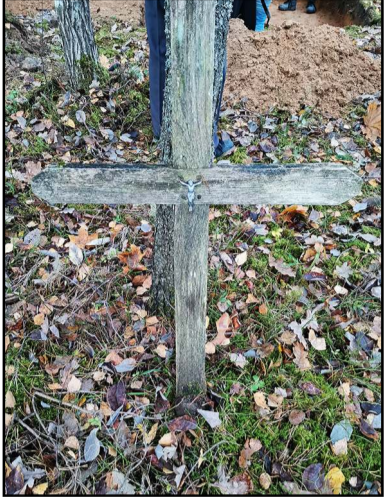
Pranešėjai: UAB „Verslo idėjos“: Regina Lisauskienė, Vida Kulionienė

VšĮ „Altvėta“: Giedrė Vasiliauskienė

Šnieriškėlių kaime ekshumuoti vokiečių kario palaikai

(Atkelta iš 1 psl.)

da Čičiurkaitė su trijų žmonių komanda. Juos pasitiko sodybos, kurios teritorijoje ir buvo kario kapavietė, šeimininkai Virgina ir Gintaras Rudėnai. Su jais buvo ir kaimynai Algirdas bei Onutė Meigiai. Kaip patys papasakojo, Šnieriškėlių kaimo gyventojai

Prieš 20 metų kryžius ant kareivio kapo buvo pastatytas Rudėnų giminės iniciatyva

jau nuo senų laikų žinojo apie kario kapavietę. Kadais apie Rudėnų seneliams priklausioje žemėje palaidotą kareivį papasakota istorija niekada nebuvo pamiršta. Kapas visuomet buvo prižiūrimas, per Vėlinės uždegama žvakutė. Daugiausiai kapavietę tvarkydavo Onutė Meigienė, o Rudėnai prieš dvidešimt metų su

giminėmis ir medinį kryželį ant kapo pastatė.

Sužinojusi apie galimą palaikų perlaidojimą Virgina Rudėnienė kreipėsi dėl jų kaime palaidoto II Pasaulio karo metu žuvusio vokiečio palaikų perkėlimo.

–Tą kareivį laidojo mano vyro senelis ir kaimynas. Dar dalyvavo vyro tetos. Aplinkybės, kaip karys žuvo, mums nežinomos. Žmonės minėjo, kad matė kario identifikacinį žetoną. Jis galimai turėjo šeimos nuotrauką ir kažkokius dokumentus, – pasakojo Virgina. – Jau šviesios atminties vyro tetos pasakojo, kad lai-

dotuvių dieną kareivis buvęs kruvinas... Tuomet jos pačios buvo dar nedidelės, todėl viską stebėjo paslapčia...

Ekshumacijos darbams oras buvo iš tiesų palankus. Nuėmus kryželį ir antkapinį bordiūrą, prasidėjo archeologiniai darbai. „Buvo užfiksuoti pjūviai, greitai surastas kapo kontūras. Beliko išsiaiškinti, kokiam gylyje žmogaus palaikai“, – darbo pradžią apibūdino I. Čičiurkaitė, apsupta nemažo būrio stebėtojų. Jie – artimieji tų dviejų žmonių, kurie 1944 metais, nepabijoję besikeičiančių valdžių, palaidojo kareivį. Vietiniai gyventojai jautė pareigą tai padaryti prideramai. Vienas iš dviejų žmonių, 1944 m. laidojęs vokiečių kareivį, Algirdo Meigio tėvas Jonas Meigys (g. 1905–2003). Algirdas sakė, kad tėvas pragyveno ilgą ir prasmingą gyvenimą. Jie ne tik nepabijoję laidoti vokiečių kareivio, bet ir vėliau, kartu su

Algirdas Meigys pasidalino savo tėvo nuotrauka. Jonas Meigys kartu su kaimynais 1944 metais palaidojo vokiečių kareivį

30 kitų Labanoro gyventojų, išsaugojo paslaptį apie 3 besislapstančius žydus. A. Meigys minėjo, kad tėvas turėjo pasilikęs vokiečio kareivio dokumentus, tačiau, išsigandęs sovietų valdžios susidorojimo, juos sunaikino. 81 metų senjoras Algirdas pamena, kad ne vieno studento yra su laukęs Šnieriškėlių kaimas. Daug kas norėjo pabendrauti su tuomet dar gyvu istorijos liudininku, jo tėvu Jonu Meigiu.

Apie kitą laidotuvininką Kazimierą Rudėną yra žinoma tai, kad 1944 m. jam buvo 39 metai. Kazimieras (g. 1892–1960) dirbo paliktą tėvo Mato žemę. Giminės pasakojo, kad jis užaugino 6 vaikus. Buvo labai darbštus, linksmas, drąsus ir visiems linkęs padėti. Priklausė Labanoro bažnyčios komitetui. Per karą savo ūkyje nuo vokiečių išstisus trejus metus slapstė 3 žydus. Po karo išgelbėtieji žydai apsigyveno Utenoje. Jie Kazimierą prikambino palikti Šnieriškėles ir kraustyti arčiau miesto. Netekęs žemės, K. Rudėnas 1952 m. apsigyveno netoli Utenos...

Po dviejų su puse valandos darbų atkasta kario kaukolė

artimiausiose vokiečių kapinėse. Jei rasime kario identifikavimo žetoną, perduosime „Volksbund“ organizacijai, kuri archyvuose ieškos duomenų apie žuvusį kareivį ir jo artimuosius“, – sakė I. Čičiurkaitė.

Po trijų valandų darbo buvo atkasta kaukolė, o 15 val. ekshumacija buvo visiškai baigta, kapavietės duobė tvarkingai užkasta. Senuoju kryžiumi ir antkapiniu bordiūru pasirūpino Rudėnai.

Pirmadienį jau buvo aiškios antropologinio kario palaikų tyrimo detalės: „Deja, liudinių informacija dėl kario identifikacinio žetono nepasitvirtino. Aptikome nedaug aprangos elementų: marškinių, kelnų ir kitelio sagų, kelis kabliukus ir diržo reguliatorius bei nedidelius odinio dirželio fragmentus. Karys avėjo aulinius batų. Osteologinės medžiagos analizė gerokai informatyvesnė“, – sakė archeologė. – Visuotinai priimtais lyties ir amžiaus nustatymo metodais nustatyta, kad Šnieriškėlėse 1944 m. vasarą, greičiausiai liepos mėnesį, buvo palaidotas 30–35 metų amžiaus vyras. Ši informacija vėl kiek prasilenkia su gyventojų nurodytu kareivio amžiumi, kurie sakė kad kareiviui buvo 20–25 metai. Pagal kariojo šlaunikaulio osteometrinius duomenis rekonstruotas kareivio ūgis – 166 cm. Postkranijiniame skelete aptikta su fiziniu krūviu susiję pakitimai, dešiniojo blauzdkaulio diafizės vidurinėje pusėje fiksuotas nevisiškai užgijęs sužeidimas su kauliniu gumbu. Ir galiausiai aptikta kareivio mirties priežastis: vienoje kaukolės pusėje, ties kaktikaulio ir momenkaulio siūle aptikta 2 cm ilgio ir 7 mm pločio anga su fragmentiniais ir spindulini-

4 žmonių komanda su archeologe Ingrida Čičiurkaite vykdė ekshumacijos darbus

niais lūžiais. Žaizda nėra kiauryminė, išvalius gruntą iš kaukolės vidaus, aptiktas mažas, 17 mm ilgio, 10–15 mm pločio, 2–8 mm storio plokščias metalo gabalėlis – skeveldra, buvusi kario mirties priežastimi.“

I Čičiurkaitė pastebi, kad tai nebuvo vienintelis sužeidimas: blauzdi-

Ekshumacijos iniciatoriai Virgina ir Gintaras Rudėnai bei kaimynai Ona ir Algirdas

kaulio ir ševikaulio pusėse aptiktas skeveldrinis sužalojimas su fragmentiniais ir spinduliniais lūžiais. Iš sužalojimų išsidėstymo buvo galima spręsti, kad sprogimo banga kareivio atžvilgiu buvo dešinėje pusėje... Vokiečių kareivio palaikai bus perlaidoti Vilniuje, Vingio parko kapinėse.

Nuo II Pasaulinio karo pabaigos jau praėjo 74 metai, tačiau tokių, kaip Šnieriškėlėse kapavietėse visoje Lietuvoje ir Molėtų apylinkėse galimai dar liko ne viena. Tam, kad kariai būtų garbingai perlaidojami veikiančiose karių kapinėse, o jų atminimas išsaugotas – labai svarbi vietinių gyventojų informacija. Todėl ką nors žinančius apie kapavietes, ar kokias nors istorijas, susijusias su 1944 m. liepos mėnesio vokiečių karių atsiuvimu, prašoma susisiekti su archeologe Ingrida Čičiurkaite (mob. tel. +37062464003).

Alytus priminė mūsiškę istoriją ir privertė susimąstyti

(Atkelta iš 1 psl.)

dangomis, Molėtuose pradėjo skliti tiršti dūmai, jau po vidurnakčio policija važinėjo po miestą ir per garsialkalbius žmonėms patarė užsidaryti langus. Pareigūnai gyventojus ragino likti namie ir be reikalo neiti į lauką. Prašvitus gaisravietėje darbavosi aplinkos apsaugos pareigūnai – aiškintasi žala aplinkai, upeliui...

Ką turime šiandien? Alytuje, kur degė tūkstančiai padangų, tą pačią dieną buvo evakuotas šalia gaisro buvęs sveikatinimo centras, o kadangi vėjas „pūtė į palankią pusę“ didelio aliamo atitinkamos tarnybos nekėlė. Kaip ir vyriausybė, įvairiausi departamentai. Tiesa, prezidentas savo socialinio tinklo paskyroje parašė, jog stebi gaisrą iš Japonijos, kur yra su oficialiu vizitu, ir nėra patenkintas pasirengimu tokių nelaimių likvidavimui

bei reagavimui į jas. Tik Alytaus meras vis buvo neramus, nesulaukęs operatyvios paramos iš centrinės valdžios, pats organizavosi technikos paiešką, gaisre budėdamas vos ne ištisą parą – bent jau taip atrodė pagal žiniasklaidos pateikiamą informaciją. Aišku, šiuo aspektu mūsiškio (anuometinio) lyginti negalėtume, nes jis, matyt, nė sunerimti nespėjo – gaisras buvo užgesintas mažiau nei per parą, dūmai išsisklaidė, didžiausias rūpestis teko ugniagesiams – stebėti, kad liepsnos neatsinaujintų. O štai Alytuje iš pradžių netgi oficialiai buvo skelbiama, kad didelės oro taršos nepastebima, nors tiršti dūmai matėsi iš tolumos, dėl neaiškių priežasčių nusibaigė kiškis, keletas užfiksuotų paukščių ir pan... Valdžiamogiams iš sostinės vis tiek viskas atrodė pakankamai neblogai ir kontroliuojamai, o

už pasekmes grasintasi, jog teks atsakyti pačiai savivaldybei. Net ir vyriausybės atstovams apsilankius gaisravietėje jiems atrodė, kad viskas tvarkoje, paskelbta, kad gaisras likviduotas. Tuo tarpu meras vis nerimo, nes jam ir ugniagesiams nerimą kėlė rūkstantys dūmai ir kur ne kur pasirodydavusi atvira liepsna, reikalavusi vis naujų pajėgų tiesioginei kovai, o ne kalboms, apie ką viešai ir labai sarkastiškai pasisakė Alytaus meras savo socialinėje paskyroje. Kaip skirtingai įvykius mato ir interpretuoja provincija ir sostinė, vietos valdžia ir ministerijų šulai. Todėl dėl tokių interpretacijų netrukus jau siūlyta rinkti parašus po peticija dėl VRM ministrės, kuri, atrodė, nelabai supranta Alytaus įvykių pasekmių ir būtinybės telkti visas pajėgas kaip galima greičiau įveikti gaisrą, atsistaty-

dinimo. Parašai buvo dedami žaibišku greičiu. O žmonės, ne tik alytiškiai, bet ir iš kitų kraštų, vertino pasiūlytamą ugniagesių darbą, jiems dėkojo, nešė ar vežė maistą, aukojo ir tebeaukoja į specialią sąskaitą pinigų – paskatinimui, meras pažadėjo visus pakviesti į M. Stonkaus koncertą ir suteikti nemokamą galimybę maudytis miesto baseine...

Ir kam tokie palyginimai ar padirkoiki pamąstymai, kai kurių faktų išryškėjimai? Kad pamąstytume, kiek mes pasirengę ekstremalioms situacijoms, ar esame susitelkę, ir žinome, kur ir ką darytume esant tokiam ar panašiam įvykiui? Ar išmokome jau buvusias pamokas? Vandens galbūt mums ir netrukus, kaip Alytuje, bet žmogiškųjų resursų, pasirengimo, mobilizacijos bendram tikslui? Tinkamo valdžios požiūrio, technikos, įgūdžių strateguoti? Taip, mokymai vyksta nuolat, mūsų ugniagesiai, atrodo,

pasirengę, jie užgrūdinti ir dideliais gaisrais, medikai taipogi nuolat mokosi ir dirba ekstremaliomis situacijomis. O mes?

Nesugebame sustoti kelkraštyje, kai matome skubančią greitukę – su švyturėliais ir garsiniu signalu, negalime užleisti kelio ugniagesiams, lekiantiems į nelaimę, na, policiją tai jau matom, nes bijom būti nubausti, bet užstatome visus privažiavimus į kiemus, prie laiptinių, pamirštame, jog bet kada jų gali prireikti spec. tarnyboms, tiesiog akiplėšiškai užtveriami automobiliais hidrantus ir pan. Ar esame pasirengę? Juk besisaugantį ir Dievulis saugo! Tokia tik patarlė yra... Štai tokie pamąstymai, žinant ir matant, jog ir mūsų mieste auga kalnas padangų stambia gabaričių atliekų surinkimo aikštelėje. Jis sumažėja retai ir menkai. O juk pats padangų keitimo bumai ant nosies...

Futbolo klubo jaunieji sportininkai baigė lauko sezono varžybas

FK Molėtai jaunieji futbolininkai, gimę 2010 ir 2008 metais, varžybomis Širvintose ir Šventupėje baigė lauko sezono varžybas, kurias organizavo

Utenos apskrities futbolo federacija. Turnyro metu varžybos vyko kaimyniniuose rajonuose - Visagine, Ukmergėje, Širvintose, Molėtuose, Anykščiuose. Molėtų futbolo klubo jaunieji sportininkai įgijo patirties, susirado draugų ir laukia prasidedančio šalės futbolo sezono. **Ramūnas KNEZYS**

Popietė su Ramune

Dubingių bibliotekoje įvyko šiltas susitikimas su Dr. Ramune Albrektiene – Vilniaus Gedimino technikos universiteto docente, edukacinių projektų apie geriamąjį vandenį ir asmeninių talentų atskleidimo kūrėja, vaikų fotografe ir aistringa keliautoja. Ramunė susirinkusiems dubingiškiams pristatė savo išleistą knygą „Pasakos apie

klausančius į Adelinos keliones žemėje. Iš knygos buvo skaitomos pamokančios ir prasmingos ištraukos. Dalyviai dalinosi savo patirtimi ir pritarė knygoje autorės išreikštamam mintims. Popietės dalyviai galėjo susipažinti, pavartyti knygą, kurioje įamžintos pačios Ramunės darytos vaikų fotografijos, įsigyti ją su autorės linkėjimais ir

Smagi popietė neprailgo

Adeliną iš Žaliųjų Rūkų šalies“. Ji nuširdžiai ir nuosekliai papasakojo savo gyvenimo istoriją, kaip kilo mintis surinkti pasakojimus įvilkti į gražią istoriją, kuri būtų prasminga ir naudinga ne tik vaikams, bet ir suaugusiems. Buvusi pedagogė, dabar jau senjorė Gema Kuorienė subtiliai įvedė besi-

parašu. Visi už knygą surinkti pinigai bus skirti vaikams, turintiems intelekto sutrikimų. Kiekvienas galėjome prisidėti prie gražios ir prasmingos akcijos. Laikas prie vaisių stalo neprailgo, kilo ir kitų gražių idėjų pratęsti Adelinos ir jos autorės kelionę. **Nijolė TIREVIČIENĖ**

Tvarkoma Mindūnų apžvalgos bokšto infrastruktūra

(Atkelta iš 1 psl.)

tos būsimos infrastruktūros pėdsakus... Rangovas - Žiuko įmonė - darbus pradėjo nuo pačių įspūdingiausių elementų - laiptų ir pontoninio liepto įrengimo. Šie darbai beveik pabaigti

Ruošiama vieta pavėsinei

Vieta prekiautojams

favo Baltuosius Lakajus nuo liepto. Molėtų rajono savivaldybės administracijos statybos ir žemės ūkio skyriaus vedėjas pavaduotojas Rimvydas Pranskus sakė, kad Žiuko įmonė darbus turėtų pabaigti iki lapkričio mėnesio pabaigos. Iš viso bus atlikta darbų už beveik 72 tūkst. eurų. **"Vilnius" informacija**

- patogūs laiptai, nusileidžiantys žemyn iki Baltųjų Lakajų ežero pakrantės, susijungia su pontoniniu lieptu ir atveria nuostabią ežero panoramą. Greta laiptų įrengiamas ir apšvietimas, kuris dar labiau pabrėš vietovės grožį ir įspūdingumą tamsiu paros metu. Statybvietė ne kliūtis bokšto lankytojams, mat ir tądien maumedžio laiptais nusileidę žemyn šlaitu lankytojai grožėjosi ir fotogra-

Į ežerą...

Pirmas varžybinis krikštas sezono uždarymo varžybose!

Savaityje Kupiškio rajone Uoginių trasoje vyko autosezono uždarymo šventė, kurioje rungėsi neautokroso atstovai, bet ir bekelės

lėtiškis Aivaras Maciulevičius bei pirmąjį varžybinį krikštą patyrė jo

Paulius, Aivaras ir Edmundas

sporto aistruoliai. Keturračių motociklų klasėje įspūdingoje ir vandeningoje trasoje, kurią specialiai bekelininkams parengė trasos šeimininkas Saulius Valiukas, varžėsi mo-

draugai molėtiškiai Paulius Paškevičius ir Edmundas Daškevičius. Smagu, kad krikštas buvo pavykęs, nes Edmundas užėmė II, o Paulius – III vietas. Taip pat šioje šventėje – da-

lyvavo ir daugiau molėtiškių, tarp kurių atnaujintą Kupiškio autokroso trasą su bagiu išbandęs Saulius Žunda...

„Vilnius“ informacija

Pynimo iš žurnalų pradžiamokslis - su Vida Rukšėnaite

Vida Rukšėnaite

Praėjusį trečiadienį Molėtų bibliotekos skaitykloje įvyko Vidos Rukšėnaite's rankdarbių pamoka. Finansų specialistė, dirbanti Molėtų savivaldybėje, šį užsiėmimą atrado prieš kelis metus, kai internete netikėtai pamatė pynimo iš žurnalų pavyzdžių, kurie ją ir sužavėjo. V. Rukšėnaitei tai - hobis, atspalaidavimas

ir prasmingas laiko praleidimas rudeniškais vakarais. Jos bičiulė Roma Rimkienė pasveikino moterį su naujos veiklos pradžia bei pasidžiaugė, kad jos namuose jau atsidadų ne vienas gražus Vidos darbas. Kartu su norinčiais išmokyti pinti,

moteris dalinosi žiniomis, rodė, kaip nuspinti iš žurnalų įvairiausio dydžio krepšius. Taip perskaityti žurnalai virsta būčiai reikalingomis daiktadėžėmis ar vaisių padėklais. Moteris pasakojo, kad pati daugiausia pina tokius krepšelius, į kuriuos sudeda kalėdines dovanas artimiesiems. Tokie rankdarbiai ne tik ska-

tina mažinti vartotojiškumą, bet ir padeda atsiskleisti kūrybiškam mąstymui.

„Vilnius“ informacija

Apie "Vilnius" krepšinio turnyrą - su komandų vadovais

"Augiesia" - tas pats "Kiemantas"!

Šių metų krepšinio turnyre "Vilnius" taurei laimėti netikėtumą pateikė buvusi "Kiemanto" komanda, kuri turnyre startavo "Augiesios" pavadinimu. Daugelį metų Giedraičių kraštui atstovavusios ir miestelį reprezentavusios buvusios "Kiemanto" komandos ilgametis vadovas Audrius Drublionis kalbėjo, kad Giedraičių krašto komanda išliko ta pati - tik dabar vadinasi "Augiesia", nes ši bendrovė tapo pagrindiniu komandos rėmėju. "Netrukus komandos žaidėjai apsiėmėsi naują sportinę aprangą su nauju komandos pavadinimu, bet sportiniai marškinėliai bus papuošti Giedraičių herbu ir kita krašto simbolika. Tad buvome ir esame Giedraičių krašto komanda," - kalbėjo 33 metų komandos vadovas, juokavęs, kad pernai metais "Vilnius" turnyro nugalėtoja "Kiemanto" komanda, šiemet pasivadavusi "Augiesia", pretenduoja į prizinę vietą! Pasak Audriaus, kaip "Kiemanto" komanda giedraitiška kovoja Sostinės krepšinio lygoje, tad "Kiemantas" neišnyko. Pačios seniausios savo dalyvavimu "Vilnius" turnyre komandos vadovas teigiamai įvertino šių metų turnyro sistemą bei šansus ir mažiau pajėgesnėms komandoms kovoti dėl aukščiausių apdovanojimų, o klausiamas apie diskusijų objektu aptariant turnyro eigą buvusį teisėjavimą, teisėjus vertino gerai. "Ginčytinų situacijų būna visur ir įvairaus lygio rungtyne," - sakė patyręs krepšinininkas. Pasak Audriaus, komanda nepasikeitė, tik sustiprinta aukštaūgiu rokiškėnu Karoliu Staniuku.

Audrius

ginių" komandos vadovas Mindaugas Umbrasas komandos sudėtį apibūdino keliais žodžiais: "Visi komandos nariai - molėtiškiai, dėl darbo tapę vilniečiais..." Ši komanda susiformavo dėl noro žaisti krepšinį, nes komandos nariai nuomodavosi salę ir žaidavo krepšinį. Bežaidžiant kilo noras dalyvauti rajono pirmenybėse, "Vilnius" turnyre.

Mindaugas

"Pavadinimą rinkome, kad jis būtų lietuviškas ir kad atspindėtų mūsų žaidimą bei Molėtų kraštą. "Banginiai" esame todėl, kad mūsų žaidimas dar banguoja, o vandens gyvūnas pasirinktas dėl daugybės vandens telkinių Molėtų rajone, - smagiai kalbėjo 33 metų komandos vadovas Mindaugas, beje, ir dirbantis, ir gyvenantis Molėtuose. "Pagrindinis tikslas turnyre - smagiai praleisti laiką, pažaisiti ir pasirengti rajono krepšinio pirmenybėms, kurių antroje lygoje galima ir konkuruoti. - "Vilnius" turnyre matome, kaip solidžiai žaidžia pirmos grupės komandos, esame realistai ir savo galimybes suprantame, matome ir savo komandos sudėtį, kuri nėra pajėgesnėms komandoms konkurencinga.

O šį savaitgalį "Vilnius" krepšinio turnyre trejos rungtyne bus žaidžiamos sekmadienį. 14 val. susitiks "Molėtų kuopa" ir "Žygnys", 15.30 val. - "Banginiai" ir "5 Ozer", 17 val. - "Blue white soldiers" ir "Arinas".

Martyno ŽALOS nuotraukos

"Banginiai" - molėtiškiai, dėl darbo tapę vilniečiais

Jau šeštą sezoną "Vilnius" turnyre dalyvaujančios "Ban-

